

ne i sin måde at tilrettelægge undervisningen på, sådan at alle elever i gymnasiet også føler et engagement og et ansvar over for egen læring. Det er ikke nok, at man føler, at det er en lærer, der skal fylde noget på dunken, om man så må sige, man skal også have et langt større ansvar for egen læring, ved at pædagogikken lægges om i gymnasiet. Det er da heldigvis sat på skinner nu.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

I forbindelse med den gymnasireform var vi jo nogle, der syntes, at det ville have været væsentligt at lægge det krav ind om de 28 elever som loft. Det fik vi desværre ikke på det tidspunkt Socialdemokraterne og SF'erne med til at bryde forhandlingerne på. Men nok om den diskussion.

Jeg vil så bede hr. Frank Jensen bekræfte, at det er sådan, at man i Københavns Amt med socialdemokratiske stemmer hæver klassekvotienten fra 28 til 29. Det er jo den virkelighed, gymnasieeleverne blev mødt med. De gymnasieelever, der for en måned siden ikke kunne få arme ned, fordi de var så glade over den håndfæstning, vi havde indgået, Socialdemokraterne, SF og Enhedslisten, selv samme gymnasieelever blev så præsenteret for, at Socialdemokraterne og SF'erne lagde stemmer til, at klassekvotienten i Københavns Amt blev sat op fra 28 til 29. Det synes jeg er noget beklageligt.

Kl. 13.40

Det ærgrer mig selvfølgelig en anelse, at man så kort tid efter, at vi har indgået en håndfæstning, kan se Socialdemokraterne og SF'er lægge stemmer til præcis det, håndfæstningen gik ud på at undgå. Jeg vil gerne bede hr. Frank Jensen kommentere det, der blev lavet i Københavns Amt.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jamen vilkårene for det at være politiker i det kommunale styre, selvstyre, i dag er jo blevet radikalt forandret fra den dag, vi fik en borgerlig regering i Danmark. Det er jo ikke bare socialdemokrater og SF'ere, der mod deres vilje må gennemføre ting derude for at få enderne til at nå sammen. Man kan jo møde masser af Venstre-kommunalpolitikere, der synes – for at bruge det udtryk, som Venstres ordfører brugte – at det er træls at være kommunalpolitiker under den nuværende regering; det er rigtig træls, for

man er nødt til at gennemføre nedskæringer på områder, både når det drejer sig om uddannelse, når det drejer sig om de psykisk syge, når det drejer sig om sundhedsområdet, og når det drejer sig om ældreområdet.

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil ved garanteret lige så vel, som jeg gør, at det ikke er med den gode vilje, man her skal få enderne til at nå sammen, det er jo et must, og det at være kommunalpolitiker eller amtsrådspolitiker betyder, at man skal have enderne til at nå sammen, ellers kommer finansministeren efter dem; det har han jo så sent som i dag truet med i aviserne.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det er fantastisk at høre hr. Frank Jensen stå heroppe og kaste vrage på stort set alt, hvad hans egen regering i sin tid havde ansvar for, fuldstændig fralægge sig ethvert ansvar for, hvad der er sket.

Nu hørte jeg hr. Frank Jensen midt i debatten stå og tale om, hvor forfærdeligt det er, at forældrebetalingen på daginstitutioner nogle steder er steget. Hvem var det, der lavede en aftale med kommunerne om, at forældrebetalingen kunne stige, jeg tror, det var fra 31,5 til 33 pct. i daginstitutionerne? Hvem var det? Vil hr. Frank Jensen ikke vedstå det ansvar, at han selv var med til at gennemføre det, da han sad i regering?

Så er jeg nødt til at fastholde, at de 1,9 mia. kr. til skolerne faktisk er budgettallene, som vi kan se. Og så viser det sig nok, at tallene endda bliver endnu større, fordi budgetter og de endelige regnskabstal normalt ikke hænger helt sammen.

Jeg undrer mig over, at hr. Frank Jensen taler om det med penge pr. elev, for hvem var det, der i sin tid gav lov til, at man kunne reducere udgifterne pr. elev? Var det ikke den tidligere SR-regering i 1999? Hr. Frank Jensen bør vedstå det ansvar, man har for de beslutninger, man traf i sin tid.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Nej, jeg fralægger mig ikke ansvaret, må jeg sige til hr. Jens Rohde. Det var jo en fantastisk periode; det var jo nærmest en guldalder i Danmark i 1990'erne: arbejdsløsheden blev banket ned, de økonomiske kasser også i private familier blev fyldt op, antallet af tvangsauktioner i private husholdninger forsvandt.